

РЕШЕНИЕ

№ 6461

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 22.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **4845** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба от А. А. Б., като майка и законен представител на малолетния Л. Д. Д., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Д. Д., срещу мълчалив отказ на директора на 6 ОУ „Г. И.”, [населено място], да предостави поисканите със заявление от 06.03.2024 г. лични данни, отнасящи се до Л. Д. Д..
Оспорващата твърди, че към датата на подаване на жалбата, по заявлението не е получен отговор, с което бил формиран мълчалив отказ. По силата на чл.15 от ОРЗД като субект на данните, обработвани от училището, Л. Д. Д. имал право на достъп до тях. Отделно от това, адвокатът на основание чл.31 от Закона за адвокатурата (ЗАДв.) в качеството си на пълномощник на оспорващата имал самостоятелно право на достъп до личните му данни. И в двете хипотези администраторът на лични данни имал задължението да се произнесе с мотивиран акт по отправеното до него заявление. С жалбата се иска оспореният мълчалив отказ да бъде отменен, а преписката – върната за предоставяне на достъп до заявената информация. Претендира се присъждане на разноски в размер на заплатената държавна такса.
Ответникът - директорът на 6 ОУ „Г. И.”, [населено място], чрез процесуалния си представител адв. Д. Ж. оспорва жалбата. На първо място счита същата за недопустима като подадена след изтичането на преклузивния едномесечен срок за обжалване на мълчалив отказ. На второ място, изразява становище за неоснователност на жалбата, доколкото всички изискани документи по заявлението били предоставени

още в хода на производството по предхождащо настоящото съдебно производство адм. дело № 2455/2024 г. по описа на АССГ. Ответникът твърди също, че след като е подадено заявлението, същият поискар уточнение от заявителката, на което не получил отговор. Изтъква също, че за ответника не е станало ясно с какво искане е сезиран – с такова по чл.15 от ОРЗД или по чл.31 от ЗАдв. Моли за оставяне на жалбата без разглеждане, а алтернативно – за отхвърлянето ѝ. Претендира и присъждане на заплатените разноски за адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира, че жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт. Съдът приема, че жалбата е депозирана в срока по чл.149, ал.2 от АПК. Заявлението е подадено чрез Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на 06.03.2024 г. и получено при ответника на 08.03.2024 г. Едномесечният срок за произнасяне по чл.12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 е изтекъл на 08.04.2024 г. Жалбата срещу него също е изпратена чрез ССЕВ до директора на 6 ОУ „Г. И.”, [населено място], на 10.04.2024 г. Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

Със заявление от 06.03.2024 г. А. А. Б., като майка и законен представител на малолетния Л. Д. Д., действаща чрез пълномощника си адв. Д. Д., отправила до директора на 6 ОУ „Г. И.”, [населено място], искане на основание чл.205, ал.3 от ЗПУО за предоставянето на информация, в това число административната преписка и заповедта за наложената санкция на ученика Л. Д. Д., изразяваща се в недопускането му в сградата на училището, считано от 14.02.2024 г. Със същото заявление на основание чл.15 от ОРЗД и чл.31 от ЗАдв. е поискан достъп до следните документи: 1. Пълните данни от личното образователно досие на Л. Д. Д.; 2. Документацията във връзка с личностното му развитие, включително (но не само): всички протоколи от заседанията на екипа за подкрепа на личностното му развитие и всички доклади, изготвени за него от учителите и ресурсните специалисти; 3. Постъпилите жалби, сигнали и други документи от родители на ученици и от учители, както и всяка друга документация, в която се съдържат твърдения за факти относно поведението на ученика. Заявлението е изпратено чрез Системата за сигурно електронно връчване и получено от ответника на 08.03.2024 г.

Произнасяне по така подаденото заявление липсва.

На 10.04.2024 г. чрез ССЕВ е подадена жалба от А. А. Б., като майка и законен представител на малолетния Л. Д. Д., действаща чрез пълномощника си адв. Д. Д., с която се обжалва мълчалив отказ на директора на 6 ОУ „Г. И.”, [населено място], в качеството му на администратор на лични данни да предостави поисканите документи.

При тези данни от правна страна съдът приема следното:

Качеството на училището като администратор на лични данни е законово регламентирано в Закона за предучилищното и училищно образование и Наредба № 8 за информацията и документите в системата на предучилищното и училищно образование и безспорно попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, предвиждащ, че „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни;

когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Малолетният Л. Д. Д. е ученик в 6 ОУ „Г. И.”, [населено място], с което безспорно се явява субект, чийто лични данни са обработвани от ответника, и респ. има право на достъп до обработваните от администратора негови лични данни, съгласно чл.15 от Регламент 2016/679.

В случая до администратора на лични данни е отправено искане по чл.37б от ЗЗЛД. При това, за ответника като администратор на лични данни е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от майката на малолетното дете заявление, съгласно разпоредбата на чл.12, § 3 от Регламент 2016/679 като това е следвало да стане без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането.

По делото е представено искане за потвърждаване на действия, отправено от директора на 6 ОУ „Г. И.”, [населено място], до заявителката. Същото обаче е с дата 11.04.2024 г., т.е. след като е изтекъл едномесечният срок за произнасяне, визиран в чл.12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679. Поради това не може да се приеме, че срокът за произнасяне е бил удължен на два месеца, каквато възможност е допустима съгласно изр.2 и 3 от §3 на чл.12 от Регламент 2016/679. Тази възможност е дадена единствено при изпълнение на въведено за администратора на лични данни задължение да информира субекта на данните за удължаването на срока. Освен това, въпреки твърдението, на ответника, че отговор по това искане е постъпил от заявителката, доказателства за това не бяха представени. От друга страна, възражението на ответника, че всички поискани от жалбоподателя документи са били предоставени в рамките на съдебното производство, развило се по реда на чл.250 от АПК, по което е образувано и приключило с влязло в сила определение адм. дело № 2455/2024 г. на АССГ е неоснователно, доколкото макар и приобщени към настоящото дело, материалите по него не са част от представената по настоящото дело административна преписка, а също така с представянето им по това дело не е изпълнен ангажиментът на администратора на лични данни да предостави поискани от него документи в това му качество по реда на чл.15 от Регламента.

Въз основа на изложеното се налага извод, че неизпълнението на ответника в срок до 08.04.2024г. по подаденото заявление по чл.37б от ЗЗЛД, формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 от АПК.

Съгласно чл.37б, ал.1 от ЗЗЛД, субектът на данни упражнява правата по чл.15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин. Съгласно чл.37б, ал.2 от ЗЗЛД, заявление може да се подаде и по електронен път при условията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, Закона за електронното управление и Закона за електронната идентификация. В чл.37б, ал.3 от ЗЗЛД е предвидено, че заявление може да се подаде и чрез действия в потребителския интерфейс на информационната система, която обработва данните, след като лицето е идентифицирано със съответните за информационната система средства за идентификация. Съгласно чл.37в, ал.1 от ЗЗЛД, заявлението по чл.37б съдържа: 1. име, адрес, единен граждански номер или личен номер на чужденец или друг аналогичен идентификатор, или други идентификационни данни на физическото лице,

определени от администратора, във връзка с извършваната от него дейност; 2. описание на искането; 3. предпочитана форма за получаване на информация при упражняване на правата по чл.15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679; 4. подпис, дата на подаване на заявлението и адрес за кореспонденция. Съгласно чл.37в, ал.2 от ЗЗЛД, при подаването на заявление от упълномощено лице към заявлението се прилага и пълномощното. Ако администраторът е приел, че съществува неяснота относно подаденото искане от заявителя, неговата самоличност или обхвата на упълномощаването, е следвало да процедира по реда на чл.12, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и да предприеме действия по изясняване на фактите и обстоятелствата във връзка с подаденото искане. В изпълнение на чл.12, § 4 от Регламента администраторът на лични данни е следвало да уведоми заявителя за причините да не разглежда заявлението му, а не до запази мълчание по искането. Съгласно чл.12, § 1 от Регламента, администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15—22 и член 34, която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, особено що се отнася до всяка информация, конкретно насочена към деца. Информацията се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства. Ако субектът на данните е поискал това, информацията може да бъде дадена устно, при положение че идентичността на субекта на данните е доказана с други средства. Параграф 2 на чл.12 от Регламента предвижда, че администраторът съдейства за упражняването на правата на субекта на данните по членове 15—22. В случаите, посочени в член 11, параграф 2, администраторът не отказва да предприеме действия по искане на субекта на данните за упражняване на правата му по членове 15—22, освен ако докаже, че не е в състояние да идентифицира субекта на данните. Параграф 3 на чл. 12 регламентира, че администраторът предоставя на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15—22, без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. При необходимост този срок може да бъде удължен с още два месеца, като се взема предвид сложността и броя на исканията. Администраторът информира субекта на данните за всяко такова удължаване в срок от един месец от получаване на искането, като посочва и причините за забавянето. Когато субектът на данни подава искане с електронни средства, по възможност информацията се предоставя с електронни средства, освен ако субектът на данни не е поискал друго. Съгласно § 4 на чл.12 от Регламента, ако администраторът не предприеме действия по искането на субекта на данни, администраторът уведомява субекта на данни без забавяне и най-късно в срок от един месец от получаване на искането за причините да не предприеме действия и за възможността за подаване на жалба до надзорен орган и търсене на защита по съдебен ред.

Изложеното дотук обосновава извод, че единствената призната от закона възможност за процедиране по подадено редовно заявление е администраторът на личните данни да постанови изричен акт и в този смисъл мълчалив отказ е недопустим, поради което същият само на това основание подлежи на отмяна. По изложените съображения формираният мълчалив отказ на 6 ОУ „Г. И.“, [населено място], в качеството му на администратор на лични данни, да предостави достъп до лични данни по подаденото от Л. Д. Д., представляван от неговата майка и законен представител А. А. Б., действаща чрез упълномощената за това адв. Д. заявление от

06.03.2024 г., следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката да се върне на администратора на лични данни за произнасяне по заявлението, при съобразяване с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора основателна се явява заявената от процесуалния представител на жалбоподателя претенция за присъждане на сторените по делото разноски, която претенция се изразява единствено във възстановяването на платената държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.2 във вр. с чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. Б., като майка и законен представител на малолетния Л. Д. Д., мълчалив отказ на директора на 6 ОУ „Г. И.”, [населено място], да предостави поисканите със заявление от 06.03.2024 г. лични данни, отнасящи се до Л. Д. Д..

ИЗПРАЩА преписката на 6 ОУ „Г. И.”, [населено място], за произнасяне по подаденото от А. А. Б., като майка и законен представител на малолетния Л. Д. Д., чрез адв. Д., заявление от 06.03.2024 г. при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на настоящото решение.

На основание чл.174 от АПК определя едномесечен срок за произнасяне от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА 6 ОУ „Г. И.”, [населено място] да заплати А. А. Б. сумата от 10 (десет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: